

Johan Bojer:

IZSELJENCI

Nazadnje sam leže zraven Karen in po vročem čudovitem dnevu tiho stoka z zaprtimi očmi.

Zunaj je čuti tezek korak. "Bo". Ah, to je Ericov "Buck", ki bi rad obiskal svojega prijatelja "Jima".

Kal na marsikaj misli. Od teh šest sto maalov mu hitijo misli k majhnim sivim poslopjem v Skaretu. Končno tiplje po Karenini hrupavi roki.

"Da, žena, zdaj smo torej tukaj."

"Da, Kal. Bila je dolga pot."

Ležita in preiščujeta o tem in nazadnje se jima diš popolnoma miri. Saj imata vsaj to, da sta drug zraven drugega. In čisto neopazeno prehajata v spanje in pozabita ločiti svoji roki.

Zunaj se boči visoko zvezdno nebo in noč je hladna in tiha.

III

Kal nima ure, ampak zbudi se, pomane si oči in vstane. Nič več ni mračno in petelin poje. Mali porednež ve, kaj pomeni čas. Kal se splazi iz voza. Karen je dobro še malo spanca.

Zunaj stoji nad morjem zemlje solčna obla z zlatordečim robom. Da, da, spet prihaja nov dan. Tamkaj v stari domovini je bil Kal le premnogokrat, ko je moral na delo, zgodaj na nohah. Ali to tukaj je bilo nekaj drugega. Ta dan je bil njegov, zemlja je bila njegova, bil je posestnik, bilo je novo življenje. Goloblav stoji v jutru s slamo v lasih in se smehlja vsemu svetu. Žlica kaše od včeraj se bo že še našla in prav tako kaplja mleka. Kal stika v velikem zaboji kraj voza, ki je bil za zdaj jedilna shramba. Moral bi prav za prav takoj pričeti orati, ali voloma bo tudi dobro delo, če danes počivata. In razen tega trava, vsa ta razkošna trava! Moral bi imeti srce iz kamna, če bi ju zdaj vpregel v plug. Ne, ne, najprej mora še kositi. Oh, oh, ali vidiš ta travnik! Zavihtel je koso in kosil v širokih gredah. Ko so se otroci zbudili, so videli, kako je oče korakal po travniku. Glava se mu je kadila od potu, pokosil je že velik kos travnika, tako velik, kakor je bilo vse posestvo v Skaretu. "Oče kosi!" je rekel Anders in Oluf se je naenkrat predramil. Fanta nista ničesar tako prosila, kot da vzamejo otroške kose s seboj. Zdaj sta jih poiskala. Pozabila sta zajtrkovati. Stekla sta k očetu, se spravila nad travnik in vsak se je lotil svojega kosa. Skušala sta ga dohiteti. Pa saj to je bilo popolnoma nemogoče.

Kdo naj bi imel grablje, če ne Pavlina? Že teče z njimi, plavalasa in z očmi, ki so še polne spanja. Razmetati hoče travo. V takem solnčnem dnevu bo suha v nekaj urah. Dela kakor odrasla žena, to je zanjo prava zabava. Danes je posestnikova hči, včeraj pa še ni bila.

Seveda bo trava še ta dan suha in zložili jo bodo v kope. V tej deželi spravijo skoraj ves pridelek v kope. Ko je Karen vstala, je videla, da je bila košnja v polnem razmahu. Da je le mogla tako ležati in ves dan lenariti.

Ampak prihodnje jutro se je za Kala pričelo pravo življenje. Šel je in vpregel vole v plug. Solnce je pravkar dvignilo svoj zlati rob iznad obzorja, Kal pa je bil že na mestu. In zdaj mora orati.

Plug je zarjavel, ker je vso zimo ležal na prostem. Tako delajo tukaj. Kal si je napravil ravno črto preko zemljišča. Za šalo ga hoče preorati do konca. Zarjavelo železo pritisne k zemlji, get up! Da, nož mora navz-

dol, vendar na lepem skoči ven. Tukaj so travne korenine tako debele, kakor je roka široka, trde kakor s katranom prepोजना vrv. Vendar kar dalje, get up! "You damned rascal!" dobi Ebbe udarec po hrbtu. Kal dela, da mu pot curkoma teče po obrazu, kolne angleško in norveško, dela z vsemi močmi. Tako čudovito lepo je znal orati, ko je opravljal dnino na Lindegaardu — tukaj pa gre vse križem. Ne, ne, ta vražji fant mora priti in se usesiti pred njim na plug, da bo tiščal lemez v zemljo. Zakliče, kakor bi bil v smrtni nevarnosti, in Anders priteče, kakor bi bilo koga reševati. "Semkaj sedi, malopridnež!" Anders se je že na raznovrstne načine vozil, ampak takole pa še ne. Plug ga zažene kvišku, on pade spet nanj in se ga mora močno oprijeti. Oče pa besni in prigahnja. Seveda gre. Kal krči prijsko ledino, da mu pot kar teče s čela. Rjavočrn val se valji za njim. S tem vrazjim volom ne gre hitro! Vendar vsaj pravo pot gre, naprej in ne nazaj. Hej — get up!

Končno se ozre na prvo brazdo. Da, da, to je prva. Ampak kakšna zemlja, sama črna mastna prst. Kal se mora pripogniti in jo vzeti nekaj v roke, obraz se mu razleže. Prav tako je, kakor da bi zavohal mlečno kašo. He, he, da, to je zemlja. In obrnil je in pričel novo brazdo. V zlatem jutranjem soju se obrača in leskeče. Tisoče let je ta zemlja ležala tukaj in čakala. Zdaj pa je prišel on.

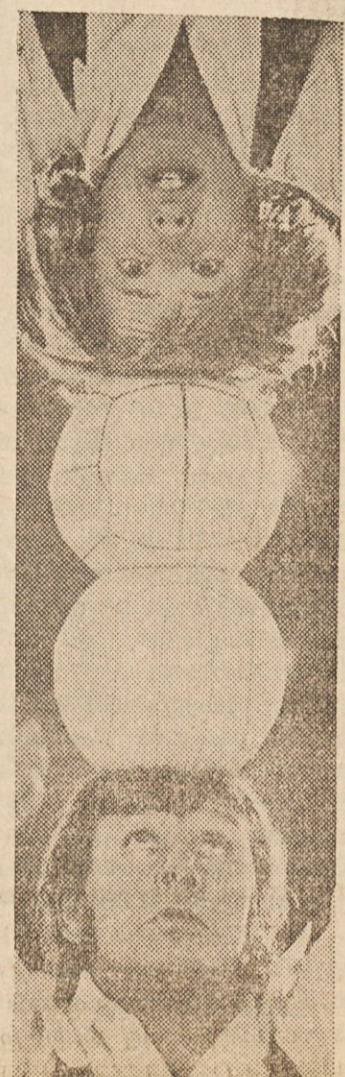
Erik Foss je tudi odšel na svoj kos zemlje. Vendar on je preveč skrbel za to, da so se drugi dobro znašli. Pri Antonu Norengu, njegovem sosedu, ni bilo niti voza. Anton se je bil združil s Jojem Bergom. A ko je prišel Erik tja, je učitelj sedel v vozu in bral neko knjigo. Anton pa je odšel s puško da bi kje kaj ustrelil. "Kal je že sredi pomladanskega dela," je opomnil Erik. "Ah, nikar mi ne govori," se mu je smehljajal Jo Berg. "Tukaj bo šlo zares. Kdor bo hotel tukaj živeti, ta bo moral zgrabiti," je dodal Erik, ko je odhajal.

Morten Kvidal je pričel orati. On ni imel toliko čuta za travnik kakor Kal. Mirne duše je travo podoral. Vedel je, da je to bilo dovolj. Težko mu je bilo spraviti plug z mesta, samemu

kakor je bil, tudi tukaj je bila ledina zelo odporna. Ampak prva brazda ga je vendarle veselo vznemirila, mislil je na majhen dom tisoč milj daleč. Hodil je in oral ledino, vendar ta ni bila na Kvidalu, ampak v tuji deželi. Tako je, tako je. "Kako je neki zdaj materi in ali bo opravila pomladansko delo? Ti si šel svoja pota, ti si se temu izmaknil!"

Da, da, zdaj je bilo storjeno. Moral je upati, da bo nekega dne spet oral kvidalске bregove, morebiti temu ne bo dolgo.

"Delaš kakor pravi mož," mu je rekel Erik Foss, ki je šel mimo in se ustavil. Počutil se je kakor kak nadzornik, ki povsod pregleduje, da se vse prav vrši. "Prekleta je težko!" Morten si obriše pot s čela.

RAVNOTEZJE — Oče in sin — "Balancing Diones" kažeta svoje sposobnosti v cirkusu tekom nastopa v Bowling Green, Ohio.

"To je rekel že marsikak naseljenec pred teboj. Ne smeš pozabiti, da nisi prvi." Erik se tiho smeje predse in gre dalje. Če koga rad vidi, je to Morten.

In tam gre orjaški Per Foll za plugom. Erik pa se že od daleč ustavi. Kaj vidi! Ali Peru kdo pomaga, pa kdo? Neka ženska, ki sedi spredaj na plugu, morebiti Ana? Tu imaš. Ona je vendarle drugačna, kot so si ljudje mislili. Tako je, če pride človek v prerijsko. "Bog pomagaj pri delu!" pozdravi. Ana ga ni bila opazila, skoči kvišku, lahno vzkrikne

in se smeje od sramu. "Saj ti imaš pa vražjo žensko," pravi tovariši. "Da, da, vražjo žensko! To sem zmeraj dejal!" In Per gleda okrog sebe, kakor bi koga iskal, ki bi se mu upal ugovarjati. "Da," pravi Ana, "tako strašno je tožil, da se ne more geniti z mesta in tako nisem našla nobene druge pomoči. Mali gotovo leži notri in vpije."

— "Ne," pravi Erik, "šel sem mimo voza. Slišalo se je, kakor da spi."

In Erik gre dalje, saj tukaj pa še gre. Če bodo le dobro zgra-

Dragi naročniki!

Tiste, ki prejimate Ameriško Domovino po pošti, lepo prosimo, da nam vsaj dva tedna pred selitvijo sporočite svoj novi naslov. Tako boste list nepretrgoma redno prejeli, nam pa boste prihranili pošne stroške, kateri znašajo sedaj po 10 centov za vsako vrnjeno številko. Najlepša hvala za tozadavno sodelovanje!

Uprava

ZENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Avenue 431-0628

HOW'S YOUR
Agri-Culture?

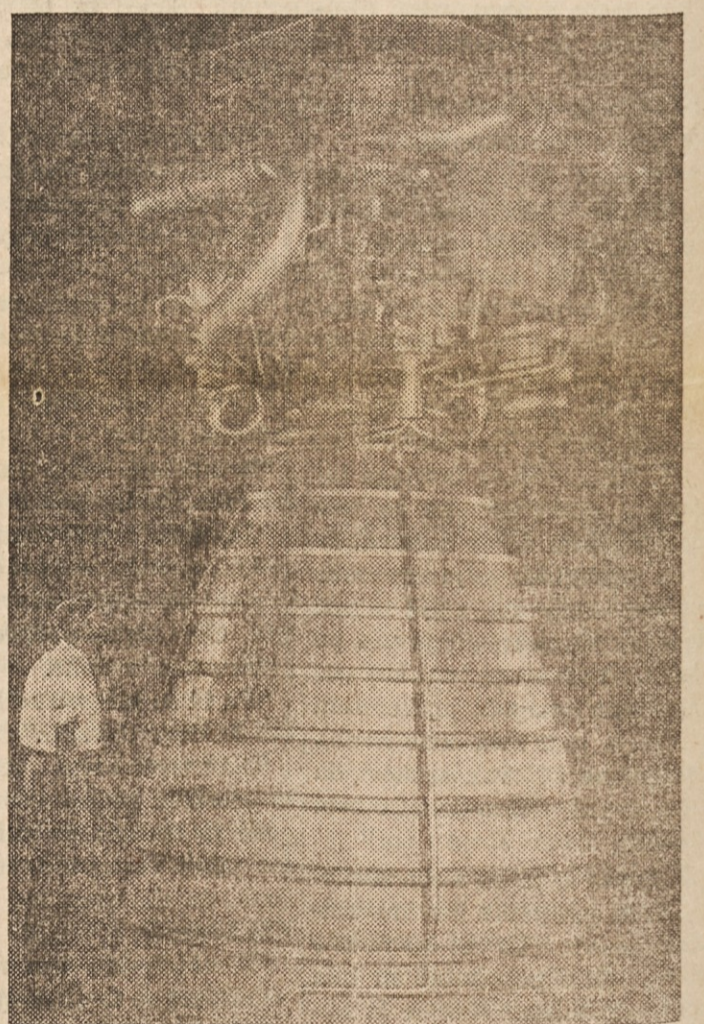
THE IDEA OF ARTIFICIALLY RIPENING TOMATOES
CAME FROM AN ANCIENT JAPANESE CUSTOM!

CENTURIES AGO THE
JAPANESE FOUND THAT
STORING PERSIMMONS
IN AN OLD SAKE CASK
REMOVED THE FRUIT'S
"PUCKER" AND MADE
IT SWEETER...

WORKING FROM THIS
IDEA, U.S. AGRICULTURAL
SCIENTISTS LEARNED
IT WAS ETHYLENE GAS
IN THE CASKS THAT
CAUSED PERSIMMONS
TO RIPEN...

BY USING OTHER
SOURCES FOR
ETHYLENE GAS THEY
DEvised A NEW WAY
TO SPEED THE RIPENING
OF TOMATOES!!!

MOGOČEN MOTOR — Slika kaže motor, enega izmed treh takih, ki bodo poganjali v vesolje "vesoljski čoln" s 470.000 funti potisne teže. To novo vesoljsko vozilo šele gradijo in bo služilo za vzdrževanje zveze med zemljo in vesoljskim laboratorijem, kadar bo vse to v nekaj letih pripravljeno.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

V

vsaki slovenski hiši

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETнице SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA OČETA

John Mivec

ki je preminul 12. novembra 1963.

Blag spomin na Tebe dragi,
Bo živel do konca dni.
Pri Bogu tvoja duša biva,
In prosí za nas milosti.

Zalujoci:

Anna Mivec in Mary Kaucnik,
hčerki,
John Mivec in Frank Grdanc,
sinova
Cleveland, Ohio 12. nov. 1973.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev.

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti.

"Zato vsak dan preglejva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovec, ki oglašuje v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."